

[Dohrmann]

kendetegnet i mange, mange år, at der har været en krise næsten hver eneste måned. Vi er altså indstillet på at indgå en aftale, vel at mærke om nogle ting, som trækker i den rigtige retning, for det er jo ikke nok at indgå aftaler, det skal helst være om noget fornuftigt.

For at vende tilbage til det, regeringspartierne vandt valget på, synes jeg ikke, der skulle være de store problemer i at finde frem til noget fornuftigt, al den stund meget af det, regeringspartierne gik til valg på, førte valgkampen på, i mange, mange tilfælde kunne sammenlignes med det program, fremskridtspartiet faktisk for mange år siden har ladet udarbejde.

Vi tilbyder et samarbejde, et samarbejde, hvor vi naturligvis får den rimelige indflydelse, som vi nu på samme måde som alle andre partier er berettigede til, og vi advarer imod, at man på nogen som helst måde lader sig omklamre af det socialdemokrati, som tilsyneladende ikke har rokket sig ud af stedet, og som fortsat er interesseret i at genere regeringen mest muligt.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne begynde med at takke de mange, som har haft ordet under denne debat. Jeg synes, den har haft et roligt, indholdsrigt og værdigt forløb, og jeg synes, man har kunnet fornemme den undertone bag næsten alle – næsten alle – indlæg, at nu er øjeblikket vist ved at være der, hvor folketingets medlemmer er ivrige efter at komme i gang med det egentlige arbejde. Det er selvfølgelig også på tide. Nu fik vi en afbrydelse på grund af valget. Der var ikke noget at gøre ved det. Derefter fik vi en forlængelse af afbrydelsen på grund af omtællingen. Det måtte også til. Det er på høje tid. Der er store problemer. Vi kender dem alle. Det drejer sig om en fortsat indsats ikke mindst for at få den danske samfundsøkonomi til at fungere og få skabt grundlag for, at vi kan få ekspansion, så der bliver mere beskæftigelse og større produktion overalt i vore erhverv.

Jeg lyttede – det gjorde alle regeringens medlemmer – med stor interesse ikke mindst til hr. Svend Aukens ordførertale, fordi det siger sig selv, at det for os alle nu er af overordentlig stor interesse at få meldinger om socialdemokratiets holdning. I det forrige

folketing var socialdemokratiet i opposition som nu, men baggrunden var en anden, fordi regeringsskiftet i 1982 fandt sted, uden at der først blev holdt et folketingsvalg. Nu fik vi valget. Det førte til, at firkløverregeringen kan fortsætte. Socialdemokratiet kan også fortsætte med oppositionsopgaven, men der er efter folketingsvalget ligesom kommet en ny form for politisk legalitet for, at den nuværende regering varetager opgaverne som regering, og at socialdemokratiet er i opposition. Det siger sig selv, at det er naturligt, at et så stort parti som socialdemokratiet – også med hele den baggrund, det har – søger indflydelse. Det vil regeringen også hilse velkomment. Jeg opfattede hr. Svend Auken tale således, at det bestemt ikke er udelukket at få etableret bedre samarbejdslinjer mellem regeringen og socialdemokratiet nu, sammenholdt med situationen før valget.

Hr. Svend Auken fremstillede, som jeg havde ventet det, socialdemokratiets ønsker. Nu skal vi jo have en forhandlingsrunde om vigtige og store problemer. Den indledes i morgen. Derfor synes jeg, det også er naturligt, hvis jeg på regeringens vegne i dag fremhæver vore forudsætninger.

Vores vigtigste forudsætning er naturligvis, at vi ikke ønsker at gennemføre sådanne omfattende ændringer i forhold til den politik, vi har lagt frem, at det kunne betyde, at vi alvorligt svækkede genopretningspolitikken, for den er nu engang vor hovedopgave.

Denne politik og dens målsætning kom hr. Svend Auken også ind på i sit indlæg. Han fremdrog nogle målsætninger, der var trukket op i min åbningsredegørelse forleden: afskaffelse af betalingsbalanceunderskuddet på 3-4 år – et stort mål – sænkning af det personlige skattetryk som et bidrag ikke mindst til omkostningspolitikken, ingen stigning i det samlede skattetryk – sandelig et ambitiøst mål – nedbringelse af underskuddet på statsbudgettet år for år, en forøgelse af beskæftigelsen, så den kommer til at overstige tilgangen til arbejdsmarkedet. Jeg forstod, at hr. Svend Auken forestillede sig, at den eneste mulighed for at nå disse svære og store mål set med regeringens øjne måtte være nye store offentlige besparelser. Det er naturligvis rigtigt, at regeringen og folketinget ikke undgår i de kommende år at tage stilling til, om det er praktisk muligt at gennemføre offentlige besparelser. Det er altid en opgave at have